

Wolken

Prologos

[1] [Στρεψιάδης]: Ιοὺς Ιούς·

- [2] ὡς Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσουν·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἥκουσ' ἐγώ·
[5] οἱ δ' οἰκέται φέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἀν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὡς πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὐτοσὶ νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ φέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὗδειν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτονὶ τὸν νιόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ιππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] όνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὄρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνου,
[19] κάκφερε τὸ γραμματεῖον, ίν' ἀναγνῶ λαβῶν
[20] ὅπσοις ὄφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ίδω τί ὄφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ.
[22] τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾳ; τί ἔχρησάμην;
[23] δτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἵμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὄφθαλμὸν λίθῳ.
- [25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
- [26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν δ μ' ἀπολώλεκεν·
[27] όνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ιππικήν.
- [28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια;
- [29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἔλαύνεις δρόμους.
- [30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
- [31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Άμυνίᾳ.
- [32] [Φειδιππίδης]: ἀπαγε τὸν ἵππον ἔξαλίσας οἴκαδε.
- [33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὡς μέλ' ἔξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
[34] δτε καὶ δίκας ὠφληκα χάτεροι τόκου
[35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
- [35b] [Φειδιππίδης]: ἐτέὸν ὡς πάτερ
- [36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην;
- [37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
- [38] [Φειδιππίδης]: ἔσασον ὡς δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
- [39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ίσθ' δτι
[40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἀπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
[41] φεῦ.
- [41a] εἴθ' ὠφελ' ἡ προμνήστρι ἀπολέσθαι κακῶς,
- [42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
- [43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
- [44] εύρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
- [45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

- [46] **έπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους**
[47] **ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὧν ἐξ ἄστεως,**
[48] **σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.**
[49] **ταύτην δτ' ἔγάμουν, συγκατεκλινόμην ἔγῳ**
[50] **ὅζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,**
[51] **ἡ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,**
[52] **δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.**
[53] **οὐ μὴν ἔρω γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.**
[54] **ἔγῳ δ' ἀν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνὺς τοδὶ**
[55] **πρόφασιν ἔφασκον, ὡς γύναι λίαν σπαθᾶς.**
[56] [Θεράπων]: **Ἐλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.**
[57] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἥπτες λύχνον;**
[58] **δεῦρ' Ἐλθ' ίνα κλάης.**
[58b] [Θεράπων]: **διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;**
[59] [Στρεψιάδης]: **ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων,**
[60] **μετὰ ταῦθ', ὅπως υῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,**
[61] **έμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῃ,**
[62] **περὶ τούνόματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·**
[63] **ἡ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τούνομα,**
[64] **Ξάνθιππον ἢ Χαριππον ἢ Καλλιππίδην,**
[65] **ἔγῳ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.**
[66] **τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'. εἴτα τῷ χρόνῳ**
[67] **κοινῇ ξυνέβημεν κάθέμεθα Φειδιππίδην.**
[68] **τούτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,**
[69] **ὅταν σὺ μέγας ὧν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,**
[70] **ώσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἔγῳ δ' ἔφην,**
[71] **ὅταν μὲν οὖν τὰς αἰγας ἐκ τοῦ φελλέως,**
[72] **ώσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημένος.**
[73] **ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,**
[74] **ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.**
[75] **νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ**
[76] **μίαν ηὔρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,**
[77] **ἥν ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.**
[78] **ἀλλ' ἔξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.**
[79] **πῶς δῆτ' ἀν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;**
[80] **Φειδιππίδη Φειδιππίδιον.**
[80b] [Φειδιππίδης]: **τί ὡς πάτερ;**
[81] [Στρεψιάδης]: **Κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.**
[82] [Φειδιππίδης]: **ἰδού. τί ἔστιν;**
[82b] [Στρεψιάδης]: **εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;**
[83] [Φειδιππίδης]: **νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.**
[84] [Στρεψιάδης]: **μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·**
[85] **οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.**
[86] **ἀλλ' εἰπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,**
[87] **ὦ παῖ πιθοῦ.**
[87b] [Φειδιππίδης]: **τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;**
[88] [Στρεψιάδης]: **ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,**
[89] **καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἀν ἔγῳ παραινέσω.**
[90] [Φειδιππίδης]: **λέγε δῆ, τί κελεύεις;**
[90b] [Στρεψιάδης]: **καί τι πείσει;**
[90c] [Φειδιππίδης]: **πείσομαι**
[91] **νὴ τὸν Διόνυσον.**

[91b] [Στρεψιάδης]: **δεύρο νυν ἀπόβλεπε.**

[92] **όρᾶς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷκίδιον;**

[93] [Φειδιππίδης]: **όρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἔστιν ἐτεὸν ὡς πάτερ;**

[94] [Στρεψιάδης]: **ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον.**

[95] **ένταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἵ τὸν οὐρανὸν**

[96] **λέγοντες ἀναπείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,**

[97] **κάστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.**

[98] **οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,**

[99] **λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κάδικα.**

[100] [Φειδιππίδης]: **εἰσὶν δὲ τίνες;**

[100b] [Στρεψιάδης]: **οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα·**

[102] **μεριμνοφροντισταὶ καλοί τε κάγαθοί.**

[103] [Φειδιππίδης]: **αἱβοῖ πονηροί γ', οἴδα. τοὺς ἀλαζόνας**

[104] **τοὺς ὥχριωντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,**

[105] **ῶν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.**

[105b] [Στρεψιάδης]: **ἢ ἢ σιώπα· μηδὲν εἴπης νήπιον.**

[106] **ἄλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶν ἀλφίτων,**

[107] **τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικήν.**

[108] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἀν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι**

[109] **τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.**

[110] [Στρεψιάδης]: **ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὡς φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ**

[111] **έλθων διδάσκου.**

[111b] [Φειδιππίδης]: **καὶ τί σοι μαθήσομαι;**

[112] [Στρεψιάδης]: **εἴναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,**

[113] **τὸν κρείττον', δστις ἔστι, καὶ τὸν ἡττονα.**

[114] **τούτοιν τὸν ἔτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἡττονα,**

[115] **νικᾶν λέγοντά φασι τάδικώτερα.**

[116] **ἥν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,**

[117] **ἀνύν οφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν**

[118] **οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὅβιολὸν οὐδενί.**

[119] [Φειδιππίδης]: **οὐκ ἀν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἀν τλαίην ἰδεῖν**

[120] **τοὺς ἵππεας τὸ χρῶμα διακεκυασμένος.**

[121] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,**

[122] **οὔτ' αὐτὸς οὕθ' ὁ ζύγιος οὕθ' ὁ σαμφόρας·**

[123] **ἄλλ' ἔξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.**

[124] [Φειδιππίδης]: **ἄλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ Θεῖος Μεγακλέης**

[125] **ἄνιππον. ἄλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.**

[126] [Στρεψιάδης]: **ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι,**

[127] **ἄλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι**

[128] **αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.**

[129] **πῶς οὖν γέρων ὕν κάπιλήσμων καὶ βραδὺς**

[130] **λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;**

[131] **ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,**

[132] **ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.**

[133] [Μαθητής]: **βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἔσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;**

[134] [Στρεψιάδης]: **Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.**

[135] [Μαθητής]: **άμαθής γε νὴ Δί' δστις οὐτωσὶ σφόδρα**

[136] **ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας**

[137] **καὶ φροντίδ' ἔξημβλωκας ἔξηυρημένην.**

[138] [Στρεψιάδης]: **σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.**

[139] **ἄλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τούξημβλωμένον.**

[140] [Μαθητής]: **ἄλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.**

- [141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἔγὼ γὰρ οὐτοσὶ^ν
[142] ἡκὼ μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
- [143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
- [144] ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
- [145] ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
- [146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρῦν
- [147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
- [148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
- [148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
- [149] κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
- [150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὰ πόδε,
- [151] κάτα ψυχείσῃ περιέψυσαν Περσικαί.
- [152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
- [153] [Στρεψιάδης]: Ὡς Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
- [154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἀν ἔτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
- [155] φρόντισμα;
- [155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
- [156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφῆττιος
- [157] ὅπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
- [158] κατὰ τὸ στόμ’ ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπούγιον.
- [159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ’ ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
- [160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τούντερον τῆς ἐμπίδος
- [161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ’ ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
- [162] βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπούγιον·
- [163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
- [164] τὸν πρωκτὸν ἥχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
- [165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἔστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
- [166] Ὡς τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
- [167] ἢ ράδίως φεύγων ἀν ἀποφύγοι δίκην
- [168] δίστις δίοιδε τούντερον τῆς ἐμπίδος.
- [169] [Μαθητής]: πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
- [170] ὑπ’ ἀσκαλαβώτου.
- [170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
- [171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
- [172] καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ’ ἄνω κεχηνότος
- [173] ἀπὸ τῆς ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
- [174] [Στρεψιάδης]: ἡσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
- [175] [Μαθητής]: ἔχθες δέ γ’ ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
- [176] [Στρεψιάδης]: εἰέν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ’ ἐπαλαμήσατο;
- [177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
- [178] κάμψας ὀβελίσκου εἴτα διαβήτην λαβὼν
- [179] ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.
- [180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ’ ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
- [181] ἄνοιγ’ ἄνοιγ’ ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
- [182] καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.
- [183] μαθητιῶ γάρ· ἀλλ’ ἄνοιγε τὴν Θύραν.
- [184] Ὡς Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
- [185] [Μαθητής]: τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
- [186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
- [187] ἀτὰρ τί ποτ’ ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν ούτοι;
- [188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
- [188b] [Στρεψιάδης]: βολβοὺς ἄρα

- [189] **ζητούσι.** μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
[190] έγὼ γὰρ οἴδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
[191] τί γὰρ οἴδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
[192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιψῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
[193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
[194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
[195] ἀλλ' εἰσιθ', ἵνα μὴ 'κεινος ὑμῖν ἐπιτύχῃ.
[196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ' ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
[197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἔμον.
[198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἴόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
[199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνου.
[200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν Θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
[201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὐτῇ.
[201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
[202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
[202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον;
[203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρῆσαι.
[203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
[204] [Μαθητής]: οὔκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
[204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
[205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
[206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὥρας;
[207] αἵδε μὲν Αθῆναι.
[207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
[208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὥρῳ καθημένους.
[209] [Μαθητής]: ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Αττικὸν τὸ χωρίον.
[210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυυνῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
[211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ή δέ γ' Εῦβοι, ὡς ὥρας,
[212] ἡδὶ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
[213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
[214] ἀλλ' ἡ Λακεδαιμόνιον ποῦ 'σθ';
[214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὐτῇ.
[215] [Στρεψιάδης]: ὡς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
[216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
[217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἴόν τε.
[217b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' οἰμῶξεσθ' ἄρα.
[218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
[219] [Μαθητής]: αὐτός.
[219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
[219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
[219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
[220] Ἰθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτὸν μοι μέγα.
[220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή.
[221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
[222] ὦ Σώκρατίδιον.
[223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὥφήμερε;
[224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὅ τι δρᾶς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
[227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ;
[227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
[228] ἔξηρον ὥρως τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 [230] λεπτήν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
 [231] εἰ δ' ὧν χαμαὶ τάνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 [232] οὐκ ἄν ποθ' ηὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
 [233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
 [234] πάσχει δὲ ταύτῳ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
 [235] [Στρεψιάδης]: τί φῆς;
 [236] ἡ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 [237] ἵθι νυν κατάβηθ' ὡς Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
 [238] ἵνα με διδάξῃς ὥνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
 [239] [Σωκράτης]: ἥλθες δὲ κατὰ τί;
 [239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 [240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
 [241] ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
 [242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
 [243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριψεν ίππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
 [244] ἀλλά με δίδαξον τὸν ἔτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
 [245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
 [246] πράττῃ μ' ὄμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
 [247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὅμει σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ¹
 [248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
 [248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὅμνυτ'; ἢ
 [249] σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 [250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 [251] ἄττ' ἔστιν ὁρθῶς;
 [251b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' εἴπερ ἔστι γε.
 [252] [Σωκράτης]: καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 [253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
 [253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
 [254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
 [255] [Στρεψιάδης]: ιδοὺ κάθημαι.
 [255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβὲ²
 [256] τὸν στέφανον.
 [256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τί στέφανον; οἵμοι Σώκρατες
 [257] ὥσπερ με τὸν Αθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
 [258] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
 [259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
 [259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
 [260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσει τρίμμα κρόταλον παιπάλη.
 [261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
 [261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με.
 [262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

Anapäste

- [263] [Σωκράτης]: εύφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εύχῆς ἐπακούειν.
 [264] ὡς δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Άήρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
 [265] λαμπρός τ' Αίθηρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
 [266] ἄρθητε φάνητ' ὡς δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
 [267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἀν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
 [268] τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 [269] [Σωκράτης]: ζλθετε δῆτ' ὡς πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.

[270] εἴτ' ἐπ' Ὄλύμπου κορυφαῖς ιεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὡκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ιερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ιεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναιοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανερὰ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὡκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὁρέων κορυφὰς ἐπὶ¹
[279] δενδροκόμους, ἵνα
[280] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[281] καρπούς τ' ἀρδομέναν ιερὰν χθόνα,
[282] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[283] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[284] ὅμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[285] μαρμαρέαις ἐν αύγαις.
[286] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὅμβριον
[287] ἀθανάτας ιδέας ἐπιδώμεθα
[288] τηλεσκόπῳ ὅμματι γαῖαν.

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὡς μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἥκουσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἄμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαι γ' ὡς πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεί θέμις ἔστιν, νυνὶ γ' ἥδη, κεί μὴ θέμις ἔστι, χεσείω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὅμβροφόροι
[299] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν
[300] Κέκροπος ὄψόμεναι πολυήρατον·
[301] οὖ σέβας ἀρρήτων ιερῶν, ἵνα
[302] μυστοδόκος δόμος
[303] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[304] ούρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[305] ναοί θ' ὑψερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[306] καὶ πρόσοδοι μακάρων ιερώταται,
[307] εὔστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλίαι τε,
[308] παντοδαπαῖς ἐν ὕραις,
[309] ἥρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομίᾳ χάρις,
[310] εύκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[311] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapäste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἴσ' ὡς Σώκρατες αὗται
- [315] αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρῷναί τινές εἰσιν;
- [316] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
- [317] αἴπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
- [318] καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν.
- [319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται,
- [320] καὶ λεπτολογεῖν ἥδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
- [321] καὶ γνωμιδίω γνώμην υὔξασ' ἐτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
- [322] ὥστ' εἰ πως ἔστιν ἴδειν αὐτὰς ἥδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
- [323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ· ἥδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
- [324] ἡσυχῇ αὐτάς.
- [324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
- [324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὕται πάνυ πολλαὶ
- [325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὕται πλάγιαι.
- [325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρῆμα;
- [326] ὡς οὐ καθορῶ.
- [326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἰσοδον.
- [326c] [Στρεψιάδης]: ἥδη νυνὶ μόλις οὕτως.
- [327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἥδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημῆς κολοκύνταις.
- [328] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ', ὡς πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἥδη κατέχουσιν.
- [329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς ούσας οὐκ ἥδησθ' οὐδὲ ἐνόμιζες;
- [330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσουν αὐτὰς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
- [331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτιὴ πλείστους αὕται βόσκουσι σοφιστάς,
- [332] Θουριομάντεις ιατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
- [333] κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
- [334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
- [335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν δάιον ὄρμάν,
- [336] πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
- [337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
- [338] ὅμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
- [339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὄρνιθεια κιχηλᾶν.
- [340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
- [340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δή μοι, τί παθοῦσαι,
- [341] εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσιν ἀληθῶς, θυηταῖς εἰξασι γυναιξίν;
- [342] οὐ γὰρ ἐκεῖναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.
- [342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
- [343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἰξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
- [344] κούχῃ γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδὲ ὅτιοῦν· αὕται δὲ ρῖνας ἔχουσιν.
- [345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἀν ἔρωμαι.
- [345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.
- [346] [Σωκράτης]: ἥδη ποτ' ἀναβλέψας εἴδες νεφέλην κενταύρῳ ὄμοίαν,
- [347] ἥ παρδάλει ἥ λύκῳ ἥ ταύρῳ;
- [347b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
- [348] [Σωκράτης]: γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κἀτ' ἦν μὲν ἵδωσι κομήτην
- [349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἴόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
- [350] σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἥκασαν αὐτάς.
- [351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσιν;
- [352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἔξαίφνης ἐγένοντο.
- [353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὔται τὸν ρίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
- [354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾶς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναικες.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: χαίρετε τοίνυν ὡς δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλῳ,

[357] οὐρανομήκη φήξατε κάμοι φωνήν, ὡς παμβασίλειαι.

[358] [Χορός]: χαῖρ' ὡς πρεσβύτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

[359] σύ τε λεπτοτάτων λήρων ιερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρήζεις·

[360] οὐ γὰρ ἀν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

[361] πλὴν ἡ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὄδοις καὶ τώφθαλμῷ παραβάλλεις,

[363] κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

[364] [Στρεψιάδης]: ὡς γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ιερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

[365] [Σωκράτης]: αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ Θεαί, τάλλα δὲ πάντ' ἔστι φλύαρος.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ Θεός ἔστιν;

[367] [Σωκράτης]: ποίος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί λέγεις σύ;

[368] ἀλλὰ τίς ὑεῖ; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

[369] [Σωκράτης]: αὗται δῆπου· μεγάλοις δέ σ' ἔγω σημείοις αὐτὸ διδάξω.

[370] φέρε ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὑοντ' ἥδη τεθέασαι;

[371] καίτοι χρῆν αἰθρίας ὑειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[372] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

[373] καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὄμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον· τοῦτο με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

[375] [Σωκράτης]: αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ ὡς πάντα σὺ τολμῶν;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κάναγκασθῶσι φέρεσθαι,

[377] κατακρημάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖαι

[378] εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι φήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' ἀναγκάζων ἔστι τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;

[380] [Σωκράτης]: ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δίνος.

[380b] [Στρεψιάδης]: Δίνος; τουτί μ' ἐλελήθειν,

[381] ὁ Ζεὺς οὐκ ὕν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δίνος νυνὶ βασιλεύων.

[382] ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἥκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ

[384] ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

[385] [Στρεψιάδης]: φέρε τουτὶ τῷ χρὴ πιστεύειν;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.

[386] ἥδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς εἴτ' ἐταράχθης

[387] τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἔξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

[388] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται

[389] χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·

[390] ἀτρέμας πρῶτον παππάξ παππάξ, κάπειτ' ἐπάγει παπαπαππάξ,

[391] χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππάξ ὕσπερ ἐκεῖναι.

[392] [Σωκράτης]: σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουστούν οἵα πέπορδας·

[393] τὸν δ' Ἄέρα τόνδε ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὄμοιώ.

[395] ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,

[396] καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

- [398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὡς μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὅζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εῖσ' ἐπιόρκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Αθηνέων
[402] καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ δὴ δρῦς γ' ἐπιορκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἔστιν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: δταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδιοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κάπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ψήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἐσυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὄπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κάτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ή δ' ἄρ' ἐψυσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τώφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὡς τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἀνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εύδαιμων ἐν Αθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλησι γενήσει,
[414] εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστής καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἔστως μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ψήγων ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἵνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, δῆπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὕνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυστίβιου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἦδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἄπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὐδ' ἄν διαλεχθείην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἄν ἀπαντῶν.
[426] οὐδ' ἄν θύσαιμ', οὐδ' ἄν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νῦν ἡμῖν ὅ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὡς δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἑλλήνων εἴναι με λέγειν ἐκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ¹
[432] ἐν τῷ δῆμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἡ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὃν ἴμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὃς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται
[440] τουτὶ τούμὸν σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῆν διψῆν
[442] αὐχμεῖν ψήγων ἀσκὸν δείρειν,
[443] εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὑγλωττος τολμηρὸς ἵτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητὴς
[447] εύρησιεπής περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθλης είρων γλοιός ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιαρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὃ τι χρήζουσιν,
[454] κεί βούλονται
[455] νὴ τὴν Δήμητρ' ἐκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. Τσθι δ' ὡς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρα γε τοῦτ' ἄρ' ἔγώ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κάντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.

Anapäste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἔγχείρει τὸν πρεσβύτην ὃ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ίν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἥδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὔκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἦ μυημονικὸς εῖ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπων νὴ τὸν Δία·
[484] ἥν μὲν γὰρ ὁφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὁφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθῆς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὡ πρεσβύτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ίδω τί δρᾶς, ἦν τίς σε τύπτῃ;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: **ἴθι νυν κατάθου θοίμάτιον.**

[497b] [Στρεψιάδης]: **ἡδίκηκά τι;**

[498] [Σωκράτης]: **ούκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.**

[499] [Στρεψιάδης]: **ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.**

[500] [Σωκράτης]: **κατάθου. τί ληρεῖς;**

[500b] [Στρεψιάδης]: **εἰπὲ δῆ νύν μοι·**

[500c] [Σωκράτης]: **τὸ τί;**

[501] [Στρεψιάδης]: **ἡν̄ ἐπιμελὴς ὡς καὶ προθύμως μανθάνω,**

[502] **τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι;**

[503] [Σωκράτης]: **οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.**

[504] [Στρεψιάδης]: **οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθυῆς γενήσομαι.**

[505] [Σωκράτης]: **οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ**

[506] **ἀνύσας τι δευρὶ θᾶττον;**

[506b] [Στρεψιάδης]: **ές τὰ χεῖρέ νυν**

[507] **δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ**

[508] **εἴσω καταβαίνων ὕσπερ ἐς Τροφωνίου.**

[509] [Σωκράτης]: **χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;**

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: **ἀλλ' ίθι χαίρων τῆς ἀνδρείας**

[511] **οὕνεκα ταύτης.**

[512] **εύτυχία γένοιτο τάνθρωπῳ,**

[513] **ὅτι προήκων**

[514] **ές βαθὺ τῆς ἡλικίας**

[515] **νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ**

[516] **πράγμασιν χρωτίζεται**

[517] **καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.**

Parabasis

[518] [Χορός]: **ὦ θεώμενοι κατερῷ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως**

[519] **τάληθῇ νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.**

[520] **οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,**

[521] **ώς ὑμᾶς ἡγούμενος εἴναι θεατὰς δεξιοὺς**

[522] **καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδῶν,**

[523] **πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι**

[524] **ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν**

[525] **ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὕν· ταῦτ' οὕν τοι μέμφομαι**

[526] **τοῖς σοφοῖς, ὃν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.**

[527] **ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκῶν προδώσω τοὺς δεξιούς.**

[528] **έξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἵς ἡδὺ καὶ λέγειν,**

[529] **οἱ σώφρων τε χώ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,**

[530] **κάγω, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κούκ όξην πώ μοι τεκεῖν,**

[531] **έξεθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,**

[532] **ὑμεῖς δ' ἔξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·**

[533] **ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.**

[534] **νῦν οὕν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία**

[535] **ζητοῦσ' ἥλθ', ἦν που πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·**

[536] **γνώσεται γάρ, ἦνπερ ἴδη, τάδελφοῦ τὸν βόστρυχον.**

[537] ώς δὲ σώφρων ἔστι φύσει σκέψασθ· ἡτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἥλθε φάψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἵν' ἡ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἰλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τάπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ίοὺ ίοὺ βοᾶ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγω μὲν τοιούτος ἀνὴρ ὧν ποιητὴς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατάν δίς καὶ τρὶς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ιδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὅμοίας καὶ πάσας δεξιάς·
[549] δος μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ ότολμησ' αὔθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
[551] οὗτοι δ', ώς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὕπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος ούνεχ', ἦν
[556] Φρύνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἡσθιεν.
[557] εἴθ' Ἐρμιππος αὔθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἀλλοι τ' ἥδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς είκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἔμὰς μιμούμενοι.
[560] δοτις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἔμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἔμοὶ καὶ τοῖσιν ἔμοῖς εὐφραίνησθ' εύρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εῦ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ
[569] Αἰθέρα σεμνότατον βιθρέμμονα πάντων·
[570] τόν θ' ίππονώμαν, δος ὑπερλάμπροις
[571] ἀκτίσιν κατέχει
[572] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[573] ἐν θυητοῖσι τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὡς σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδικημέναι γάρ οὐμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γάρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ήμιν μόναις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἴτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γάρ ἡ τις ἔξοδος
[580] μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἔχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἦνίχ' ἥρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρῦς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινά, βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἡ σελήνη δ' ἔξελειπε τὰς ὀδούς, ὁ δ' ἥλιος

[585] τὴν Θρυαλλίδ' εἰς ἔαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
[586] οὐ φανεῖν ἔφασκεν ύμῖν, εὶ στρατηγήσει Κλέων.
[587] ἀλλ' ὅμως εἶλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
[588] τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
[589] ἄττ' ἂν ύμεῖς ἔξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
[590] ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥᾳδίως διδάξομεν·
[591] ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
[592] εἴτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
[593] αὐθίς ἐς τάρχαιον ύμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
[594] ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὔτε Φοῖβ' ἄναξ
[596] Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
[597] ύψικέρατα πέτραν,
[598] ἡ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
[600] οἴκουν ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
[601] ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
[602] αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Αθάνα,
[603] Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
[604] πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
[605] Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
[606] κωμαστὴς Διόνυσος.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
[608] ή σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
[609] πρῶτα μὲν χαίρειν Αθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
[610] εἴτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
[611] ὥφελοῦσ' ύμᾶς ἄπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
[613] ὥστε καὶ λέγειν ἄπαντας ἔξιόντας ἐσπέρας,
[614] μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.
[615] ἀλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ύμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
[616] οὐδὲν ὄρθως, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν·
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου κάπιώσιν οἰκαδε,
[619] τῆς ἐօρτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
[620] κἀθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
[621] πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
[622] ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
[623] σπένδεθ' ύμεῖς καὶ γελάτ· ἀνθ' ὕν λαχῶν Ὑπέρβολος
[624] τῆτες ἰερομνημονεῖν, κάπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
[625] τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἄέρα
[628] οὐκ εἴδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον ούδενα
[629] οὐδ' ἄπορον ούδε τὰ σκαιὰ ούδ' ἐπιλήσμονα·
[630] δοτὶς σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔωσί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ίδού.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὃν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' ούδεν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ρυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ· ἔναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκω.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἡγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἔγὼ μὲν ούδεν πρότερον ἡμιεκτέου.
[644] [Σωκράτης]: ούδεν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἐμοί,
[645] εὶ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἴ καὶ δυσμαθῆς.
[647] ταχὺ γ' ἀν δύναιο μανθάνειν περὶ ρυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὀφελήσουσ' οἱ ρυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίσονθ' ὅποιός ἐστι τῶν ρυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χώποιος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νὴ τὸν Δί', ἀλλ' οῖδ'.
[652b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτοῦ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἴ καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γὰρ ὠζυρε
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν ούδεν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαί;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἔτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἄττ' ἐστὶν ὁρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οῖδ' ἔγωγε τάρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὄρᾶς δὲ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτα καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρ';
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυών κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νὴ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δὲ ἔτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν Ἄέρα·
[668] ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ίδοù μάλ' αὐθίς τοῦθ' ἔτερον· τὴν κάρδοπον

- [671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
- [671b] [Στρεψιάδης]: τῶ τρόπῳ
- [672] ἄρρενα καλῶ 'γὰ κάρδοπον;
- [672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
- [673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
- [673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; φράσον.
- [674] [Σωκράτης]: ταύτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
- [675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὥγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
- [676] ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀν ἐμάττετο.
- [677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
- [677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
- [678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
- [679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
- [679b] [Σωκράτης]: ὁρθῶς γὰρ λέγεις.
- [680] [Στρεψιάδης]: ἔκεινο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
- [681] [Σωκράτης]: ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὄνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
- [682] ἀττ' ἄρρεν' ἔστιν, ἄττα δ' αὐτῶν θήλεα.
- [683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἴδ' ἔγωγ' ἢ θήλε' ἔστιν.
- [683b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
- [684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
- [685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὄνομάτων;
- [685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
- [686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
- [687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὃ πόνηρε ταῦτά γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα.
- [688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν;
- [688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
- [689] πῶς ἄν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνίᾳ;
- [690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὡδί, δεῦρο δεῦρο' Ἀμυνία.
- [691] [Σωκράτης]: ὁρᾶς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
- [692] [Στρεψιάδης]: ούκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται;
- [693] ἀτὰρ τὶ ταῦθ' ἢ πάντες ἵσμεν μανθάνω;
- [694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ —
- [694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
- [695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
- [696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ίκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'. ἀλλ' εἴ γε χρή,
- [697] χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
- [698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
- [698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαιμῶν ἔγώ,
- [699] οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

- [700] [Χορός]: φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
- [701] στρόβει πυκνώσας.
- [702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσῃς,
- [703] ἐπ' ἄλλο πήδα
- [705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὄμμάτων.
- [706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

[707] [Στρεψιάδης]: **άτταται ἀτταται.**

[708] [Χορός]: **τί πάσχεις; τί κάμνεις;**

[709] [Στρεψιάδης]: **ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος**

[710] **δάκνουσί μ' ἔξερποντες οἱ Κορίνθιοι,**

[711] **καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν**

[712] **καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν**

[713] **καὶ τοὺς ὅρχεις ἔξελκουσιν**

[714] **καὶ τὸν πρωκτὸν διωρύττουσιν,**

[715] **καὶ μ' ἀπολοῦσιν.**

[716] [Χορός]: **μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.**

[717] [Στρεψιάδης]: **καὶ πῶς; ὅτε μου**

[718] **φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,**

[719] **φρούδη ψυχῆ, φρούδη δ' ἐμβάς·**

[720] **καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς**

[721] **φρουρᾶς ἄδων**

[722] **όλιγου φροῦδος γεγένημαι.**

[723] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;**

[723b] [Στρεψιάδης]: **ἔγώ;**

[724] **νὴ τὸν Ποσειδῶ.**

[724b] [Σωκράτης]: **καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;**

[725] [Στρεψιάδης]: **ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.**

[726] [Σωκράτης]: **ἀπολεῖ κάκιστ·**

[726b] [Στρεψιάδης]: **ἄλλ' ὥγάθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.**

[727] [Σωκράτης]: **οὐ μαλθακιστέ· ἄλλα περικαλυπτέα.**

[728] **ἔξευρετέος γάρ νοῦς ἀποστερητικὸς**

[729] **κάπαιόλημ·.**

[729b] [Στρεψιάδης]: **οἵμοι τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι**

[730] **εξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα;**

[731] [Σωκράτης]: **φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι δρᾶ τουτονί.**

[732] **οὗτος καθεύδεις;**

[732b] [Στρεψιάδης]: **μὰ τὸν Ἀπόλλωνα 'γὰ μὲν οὔ.**

[733] [Σωκράτης]: **ἔχεις τι;**

[733b] [Στρεψιάδης]: **μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.**

[733c] [Σωκράτης]: **ούδὲν πάνυ;**

[734] [Στρεψιάδης]: **ούδεν γε πλὴν ἡ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.**

[735] [Σωκράτης]: **οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;**

[736] [Στρεψιάδης]: **περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὃ Σώκρατες.**

[737] [Σωκράτης]: **αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἔξευρών λέγε.**

[738] [Στρεψιάδης]: **ἀκήκοας μυριάκις ἄγω βούλομαι,**

[739] **περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.**

[740] [Σωκράτης]: **ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα**

[741] **λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,**

[742] **όρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.**

[742b] [Στρεψιάδης]: **οἵμοι τάλας.**

[743] [Σωκράτης]: **ἔχ' ἀτρέμα· κἀν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,**

[744] **ἀφεὶς ἀπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν**

[745] **κίνησον αὐθίς αὐτὸς καὶ ζυγώθρισον.**

[746] [Στρεψιάδης]: **ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.**

[746b] [Σωκράτης]: **τί ὦ γέρον;**

[747] [Στρεψιάδης]: **ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.**

[748] [Σωκράτης]: ἐπίδειξον αύτήν.

[748b] [Στρεψιάδης]: εἰπὲ δή νύν μοι —

[748c] [Σωκράτης]: τὸ τί;

[749] [Στρεψιάδης]: γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν

[750] καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ

[751] αύτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,

[752] ὥσπερ κάτοπτρον, κάτα τηροίην ἔχων —

[753] [Σωκράτης]: τί δῆτα τοῦτ' ἀν ὠφελήσειέν σ';

[753b] [Στρεψιάδης]: ὁ τι;

[754] εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,

[755] οὐκ ἀν ἀποδοίην τοὺς τόκους.

[755b] [Σωκράτης]: ὅτιὴ τί δῆ;

[756] [Στρεψιάδης]: ὅτιὴ κατὰ μῆνα τάγύριον δανείζεται.

[757] [Σωκράτης]: εῦ γ' ἀλλ' ἔτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.

[758] εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,

[760] ὅπως ἀν αύτὴν ἀφανίσειας εἴπε μοι.

[761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.

[762] [Σωκράτης]: μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,

[763] ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φρουντίδ' ἐς τὸν ἀέρα

[764] λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

[765] [Στρεψιάδης]: ηὔρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,

[766] ὥστ' αὐτὸν ὄμολογεῖν σ' ἐμοί.

[766b] [Σωκράτης]: ποίαν τινά;

[767] [Στρεψιάδης]: ἡδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπάλαις τὴν λίθον

[768] ταύτην ἐόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,

[769] ἀφ' ἣς τὸ πῦρ ἀπτουσι;

[769b] [Σωκράτης]: τὴν ὕαλον λέγεις;

[770] [Στρεψιάδης]: ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἀν, εἰ ταύτην λαβών,

[770a] ὀπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,

[771] ἀπωτέρω στὰς ὥδε πρὸς τὸν ἥλιον

[772] τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

[773] [Σωκράτης]: σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας.

[773b] [Στρεψιάδης]: οἴμ' ὡς ἥδομαι

[774] ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

[775] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.

[775b] [Στρεψιάδης]: τὸ τί;

[776] [Σωκράτης]: ὅπως ἀποστρέψαι' ἀν ἀντιδικῶν δίκην

[777] μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.

[778] [Στρεψιάδης]: φαυλότατα καὶ ρᾶστ'.

[778b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δή.

[778c] [Στρεψιάδης]: καὶ δὴ λέγω.

[779] εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,

[780] πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.

[781] [Σωκράτης]: ούδεν λέγεις.

[781b] [Στρεψιάδης]: νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

[782] ούδεις κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

[783] [Σωκράτης]: οὐθεῖς· ἀπερρ', οὐκ ἀν διδάξαιμ' ἀν σ' ἔτι.

[784] [Στρεψιάδης]: ὅτιὴ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὡς Σώκρατες.

[785] [Σωκράτης]: ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἀν καὶ μάθης·

[786] ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

[787] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἵδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

[788] τίς ἦν ἐν ᾧ ματτόμεθα μέντοι τάλφιτα;

[789] οἵμοι τίς ἦν;
[789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
[790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
[791] [Στρεψιάδης]: οἵμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
[792] ἀπὸ γὰρ ὄλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
[793] ἀλλ' ὡς Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
[794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὡς πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
[795] εἴσοι τις υἱός ἔστιν ἐκτεθραμμένος,
[796] πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
[797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κάγαθός·
[798] ἀλλ' οὐκ ἔθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
[799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
[799b] [Στρεψιάδης]: εὔσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγῇ,
[800] κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
[801] ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἷν δὲ μὴ 'Θέλη,
[802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
[803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Antistrophe

[804] [Χορός]: ἥρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
[805] μόνας θεῶν; ὡς
[806] ἔτοιμος ὅδ' ἔστιν ἅπαντα δρᾶν
[807] ὅσ' ἂν κελεύῃ.
[810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρμένου
[811] γυνοὺς ἀπολάψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,
[812] ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.

Iamben

[814] [Στρεψιάδης]: οὔτοι μὰ τὴν Ὄμιχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
[815] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
[816] [Φειδιππίδης]: ὡς δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὡς πάτερ;
[817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὄλύμπιον.
[818] [Στρεψιάδης]: ίδού γ' ίδού, Δί' Ὄλύμπιον· τῆς μωρίας,
[819] τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
[820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν;
[820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
[821] ὅτι παιδάριον εἴ καὶ φρονεῖς ἀρχαιικά.
[822] ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἵν' εἰδῆς πλείονα,
[823] καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' δὲ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
[824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
[825] [Φειδιππίδης]: ίδού· τί ἔστιν;
[825b] [Στρεψιάδης]: ὄμοσας νυνὶ Δία.
[826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'.
[826b] [Στρεψιάδης]: ὁρᾶς οὖν ως ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
[827] οὐκ ἔστιν ὡς Φειδιππίδη Ζεύς.
[827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
[828] [Στρεψιάδης]: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
[829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
[829b] [Στρεψιάδης]: ίσθι τοῦθ' οὕτως ἔχουν.
[830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
[830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης δὲ Μήλιος

- [831] καὶ Χαιρεφῶν, δ-Cs οἶδε τὰ ψυλλῶν ἔχη.
[832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐCs τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
[833] ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;
[833b] [Στρεψιάδης]: εὔστόμει
- [834] καὶ μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
[835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὅντες τῆς φειδωλίας
[836] ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδέ τὴν ἡλείψατο,
[837] οὐδέ τὸ βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
[838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
[839] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
- [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
[841] [Στρεψιάδης]: ἀληθεῖς; δσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
[842] γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθής εἰ καὶ παχύς.
[843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
[844] [Φειδιππίδης]: οἵμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
[845] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
[846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
[847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἵδω, σὺ τοῦτον τί ὄνομάζεις; εἰπέ μοι.
[848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
- [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
[849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν·.
- [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταύτο; καταγέλαστος εἰ.
[850] μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
[851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
- [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
[853] εἰσω παρελθῶν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
[854] [Στρεψιάδης]: χάτερά γε πόλλῳ· ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
[855] ἐπελανθανόμην ἂν εύθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
[856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
[857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
[858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποι τέτροφας ὕνοητε σύ;
[859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλέης ἐCs τὸ δέον ἀπώλεσα.
[860] ἀλλ' ίθι βάδις', ἵωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ¹
[861] πιθόμενος ἔξαμαρτε· κάγω τοί ποτε,
[862] οἶδ', ἔξετει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
[863] δν πρῶτον ὄβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
[864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
[865] [Φειδιππίδης]: ᾗ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
[866] [Στρεψιάδης]: εῦ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὡς Σώκρατες,
[867] ἔξελθο· ἄγω γάρ σοι τὸν οἰδὸν τουτονὶ²
[868] ἄκοντ' ἀναπείσας.
- [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἔστ' ἔτι,
[869] καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὕπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
[870] [Φειδιππίδης]: αὐτὸς τρίβων εἶης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
[871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐCs κόρακας; καταρῇ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
[872] [Σωκράτης]: ίδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγξατο
[873] καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
[874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης
[875] ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
[876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
[877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
[878] εύθύς γε τοι παιδάριον ὄν τυννουστονὶ

- [879] έπλαττεν **ένδον** **οίκιας** **ναῦς** τ' **έγλυφεν**,
 [880] άμαξίδας **τε** **σκυτίνας** **ήργάζετο**,
 [881] **κάκ** **τῶν** **σιδίων** **βατράχους** **έποίει** **πῶς** **δοκεῖς**.
 [882] ὅπως δ' **έκείνω** **τὰ** **λόγω** **μαθήσεται**,
 [883] **τὸν** **κρείττον'** **ὅστις** **έστὶ** **καὶ** **τὸν** **ἡττονα**,
 [884] ὅς **τάδικα** **λέγων** **ἀνατρέπει** **τὸν** **κρείττονα**.
 [885] έὰν δὲ μῆ, **τὸν** γοῦν **ἄδικον** **πάσῃ** **τέχνη**.
 [886] [Σωκράτης]: **αὐτὸς** **μαθήσεται** **παρ'** **αὐτοῖν** **τοῖν** **λόγοιν**.
 [887] έγὼ δ' **ἀπέσομαι**.
- [887b] [Στρεψιάδης]: **τοῦτό** **νυν** **μέμνησ'**, **ὅπως**
- [888] πρὸς **πάντα** **τὰ** **δίκαι'** **ἀντιλέγειν** **δυνήσεται**.
- [888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: **χώρει** **δευρί**, **δεῖξον** **σαυτὸν**

[890] **τοῖσι** **Θεαταῖς**, **καίπερ** **θρασὺς** ὄν.

[891] [Άδικος Λόγος]: **ἴθ'** **ὅποι** **χρήζεις**. **πολὺ** **γὰρ** **μᾶλλον** 'ς

[892] **ἐν** **τοῖς** **πολλοῖσι** **λέγων** **ἀπολῶ**.

[893] [Δίκαιος Λόγος]: **ἀπολεῖς** **σύ**; **τίς** ὄν;

[893b] [Άδικος Λόγος]: **λόγος**.

[893c] [Δίκαιος Λόγος]: **ἡττῶν** **γ'** ὄν.

[894] [Άδικος Λόγος]: **ἄλλα** **σε** **νικῶ** **τὸν** **ἔμοῦ** **κρείττω**

[895] **φάσκοντ'** **εἶναι**.

[895b] [Δίκαιος Λόγος]: **τί** **σοφὸν** **ποιῶν**;

[896] [Άδικος Λόγος]: **γνώμας** **καινὰς** **έξευρίσκων**.

[897] [Δίκαιος Λόγος]: **ταῦτα** **γὰρ** **ἀνθεῖ** **διὰ** **τουτουσὶ**

[898] **τοὺς** **ἀνοίτους**.

[899] [Άδικος Λόγος]: **οὔκ**, **ἄλλα** **σοφούς**.

[899b] [Δίκαιος Λόγος]: **ἀπολῶ** **σε** **κακῶς**.

[900] [Άδικος Λόγος]: **εἰπὲ** **τί** **ποιῶν**;

[900b] [Δίκαιος Λόγος]: **τὰ** **δίκαια** **λέγων**.

[901] [Άδικος Λόγος]: **ἄλλ'** **ἀνατρέψω** **γ'** **αὕτ'** **ἀντιλέγων**.

[902] **ούδε** **γὰρ** **εἶναι** **πάνυ** **φημὶ** **δίκην**.

[903] [Δίκαιος Λόγος]: **οὐκ** **εἶναι** **φής**;

[903b] [Άδικος Λόγος]: **φέρε** **γὰρ** **ποῦ** 'στιν;

[904] [Δίκαιος Λόγος]: **παρὰ** **τοῖσι** **θεοῖς**.

[904a] [Άδικος Λόγος]: **πῶς** **δῆτα** **δίκης** **οὔσης** **ὁ** **Ζεὺς**

[905] **οὐκ** **ἀπόλωλεν** **τὸν** **πατέρ'** **αὐτοῦ**

[906] **δῆσας**;

[906b] [Δίκαιος Λόγος]: **αἰβοῖ** **τουτὶ** **καὶ** **δὴ**

[907] **χωρεῖ** **τὸ** **κακόν·** **δότε** **μοι** **λεκάνην**.

[908] [Άδικος Λόγος]: **τυφογέρων** **εἴ** **κάνάρμοστος**.

[909] [Δίκαιος Λόγος]: **καταπύγων** **εἴ** **κάναίσχυντος**.

[910] [Άδικος Λόγος]: **φόδα** **μ'** **εἴρηκας**.

[910b] [Δίκαιος Λόγος]: **καὶ** **βωμολόχος**.

[911] [Άδικος Λόγος]: **κρίνεσι** **στεφανοῖς**.

[911b] [Δίκαιος Λόγος]: **καὶ** **πατραλοίας**.

[912] [Άδικος Λόγος]: **χρυσῷ** **πάττων** **μ'** **οὐ** **γιγνώσκεις**.

[913] [Δίκαιος Λόγος]: **οὐ** **δῆτα** **πρὸ** **τοῦ** **γ'**, **ἄλλα** **μολύβδῳ**.

- [914] [Άδικος Λόγος]: **νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἔστιν ἔμοί.**
- [915] [Δίκαιος Λόγος]: **Θρασὺς εἰ πολλοῦ.**
- [915b] [Άδικος Λόγος]: **σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.**
- [916] [Δίκαιος Λόγος]: **διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν**
 [917] **ούδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·**
- [918] **καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις**
- [919] **οἵα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.**
- [920] [Άδικος Λόγος]: **αὐχμεῖς αἰσχρῶς.**
- [920b] [Δίκαιος Λόγος]: **σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.**
 [921] **καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,**
- [922] **Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,**
- [923] **ἐκ πηριδίου**
- [924] **γνώμας τρώγων Πανδελετείους.**
- [925] [Άδικος Λόγος]: **ῶμοι σοφίας —**
- [925b] [Δίκαιος Λόγος]: **ῶμοι μανίας —**
- [926] [Άδικος Λόγος]: **ῆς ἐμυήσθης —**
- [927] [Δίκαιος Λόγος]: **τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἡτις σε τρέφει**
 [928] **λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.**
- [929] [Άδικος Λόγος]: **οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὕν.**
- [930] [Δίκαιος Λόγος]: **εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ**
 [931] **καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.**
- [932] [Άδικος Λόγος]: **δεῦρ' Ἱθί, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.**
- [933] [Δίκαιος Λόγος]: **κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἦν ἐπιβάλλης.**
- [934] [Χορός]: **παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.**
 [935] **ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους**
- [936] **ἄττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν**
- [937] **παίδευσιν, ὅπως ἀν ἀκούσας σφῶν**
- [938] **ἀντιλεγόντοιν κρίνας φοιτᾶ.**
- [939] [Δίκαιος Λόγος]: **δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.**
- [939b] [Άδικος Λόγος]: **κάγωγ' ἐθέλω.**
- [940] [Χορός]: **φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;**
- [941] [Άδικος Λόγος]: **τούτῳ δώσω·**
 [942] **κἄτ' ἐκ τούτων ὃν ἀν λέξη**
- [943] **ρήματίοισιν καινοῖς αὐτὸν**
- [944] **καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.**
- [945] **τὸ τελευταῖον δ', ἦν ἀναγρύζῃ,**
- [946] **τὸ πρόσωπον ἄπαν καὶ τώφθαλμῷ**
- [947] **κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηγῶν**
- [948] **ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.**

Strophe

- [949] [Χορός]: **νῦν δείξετον τὰ πισύνω τοῖς περιδεξίοισι**
- [950] **λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,**
- [951] **όπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.**
- [955] **νῦν γὰρ ἄπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,**
- [956] **ῆς πέρι τοῖς ἔμοις φίλοις ἔστιν ἄγων μέγιστος.**

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: **άλλ' ὁ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἥθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,**

[960] **ρῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.**

Epirrhema

- [961] [Δίκαιος Λόγος]: **λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,**
[962] **ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.**
[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύζαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
[964] εἴτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὄδοις εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεὶ κριμώδη κατανείφοι.
[966] εἴτ' αὖ προμαθεῖν φόσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
[967] ἡ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
[968] ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἷν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαit' ἡ κάμψειν τινα καμπήν,
[970] οίας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρούνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
[975] εἴτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμψήσαι, καὶ προνοεῖσθαι
[976] εἶδωλον τοῖσιν ἔρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
[977] ἡλείψατο δ' ἂν τούμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἄν, ὥστε
[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χυοῦς ὕσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἔραστὴν
[980] αὐτὸς ἔσυτὸν προσαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἔξην καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,
[982] οὐδ' ἄνυνθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
[983] οὐδ' ὄψιφαγεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδὲ ἵσχειν τῷ πόδῃ ἐναλλάξ.
[984] [Άδικος Λόγος]: **ἀρχαϊά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα**
[985] **καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.**
[985b] [Δίκαιος Λόγος]: **ἄλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,**
[986] **ἔξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.**
[987] **σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἴματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·**
[988] **ώστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὄρχεισθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς**
[989] **τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.**
[990] **πρὸς ταῦτ' ὁ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρείττω λόγον αἰροῦ·**
[991] **κάπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,**
[992] **καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κὰν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·**
[993] **καὶ τῶν Θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,**
[994] **καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν**
[995] **αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τάγαλμ' ἀναπλάττειν·**
[996] **μηδ' εἰς ὄρχηστρίδος εἰσάγγειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνώς**
[997] **μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῆς·**
[998] **μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα**
[999] **μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἣς ἐνεοττοφήθης.**
[1000] [Άδικος Λόγος]: **εὶ ταῦτ' ὁ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον**
[1001] **τοῖς Ἰπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.**
[1002] [Δίκαιος Λόγος]: **ἄλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,**
[1003] **οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἴάπερ οἱ νῦν,**
[1004] **οὐδὲ ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·**
[1005] **ἄλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιών ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει**
[1006] **στεφανωσάμενος καλάμω λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου,**

[1007] μίλακος δέσων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008] ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὅπόταν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ¹
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροιὰν λαμπράν,
[1013] ὕμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρῶτα μὲν ἔξεις
[1017] χροιὰν ὡχράν, ὕμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλῆν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπείσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἄπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: Ὡς καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ώς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἐπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαίμονες δ' ἥσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ²
[1030] τῶν προτέρωντ· πρὸς τάδε σ' ὡς κομψοπρεπῆ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ώς ηδοκίμηκεν ἀνήρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Antepirrhema

[1036] [Άδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἄπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γυνώμαισι συνταράξαι.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἡττών μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, δτι πρώτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαιαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἡ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αίρούμενον τοὺς ἡττονας λόγους ἐπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἡ πέποιθεν ώς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: ὅτιὴ κάκιστόν ἔστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Άδικος Λόγος]: ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καί μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Άδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἴδες Ἡράκλεια λουτρά;

- [1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;
- [1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἔστι ταῦτ' ἐκεῖνα,
- [1053] ἂ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
- [1054] πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
- [1055] [Άδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἔγὼ δ' ἐπαινῶ.
- [1056] εἰ γάρ πονηρὸν ἦν, Ὄμηρος οὐδέποτ' ἀν ἐποίει
- [1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἀν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἄπαντας.
- [1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλώτταν, ἦν ὅδι μὲν
- [1059] οὗ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἔγὼ δέ φημι.
- [1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῷ μεγίστῳ.
- [1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἥδη
- [1062] ἀγαθάν τι γενούμενον, φράσον, καί μ' ἔξελεγξον εἰπών.
- [1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
- [1064] [Άδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.
- [1065] 'Υπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
- [1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.
- [1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.
- [1068] [Άδικος Λόγος]: κάτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ· οὐ γάρ ἦν ὑβριστὴς
- [1069] οὐδ' ἥδυς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα πανυυχίζειν·
- [1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἴ Κρόνιππος.
- [1071] σκέψαι γάρ ὃ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἄπαντα
- [1072] ἄνεστιν, ἥδουν ὅτι σῶν μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
- [1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.
- [1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῆς;
- [1075] εἴεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.
- [1076] ἡμαρτεῖς, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κάτ' ἐλήφθης·
- [1077] ἀπόλωλας· ἀδύνατος γάρ εἴ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν
- [1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.
- [1079] μοιχὸς γάρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
- [1080] ὡς οὐδὲν ἥδικηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,
- [1081] κάκεινος ὡς ἥττων ἔρωτός ἔστι καὶ γυναικῶν·
- [1082] καίτοι σὺ θυητὸς ὧν θεοῦ πῶς μεῖζον ἀν δύναιο;
- [1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ράφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρᾳ τε τιλθῆ,
- [1084] ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εύρυπρωκτος εῖναι;
- [1085] [Άδικος Λόγος]: ἦν δ' εύρυπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

- [1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἀν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;
- [1087] [Άδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεις, ἦν τοῦτο νικηθῆς ἐμοῦ;
- [1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
- [1088b] [Άδικος Λόγος]: φέρε δῆ μοι φράσον·
- [1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
- [1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1090b] [Άδικος Λόγος]: πείθομαι.
- [1091] τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων;
- [1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1092b] [Άδικος Λόγος]: εὔ λέγεις.
- [1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
- [1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἔξ εύρυπρώκτων.
- [1094b] [Άδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'
- [1095] ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

- [1096] καὶ τῶν θεατῶν ὀπότεροι
 [1097] πλείους σκόπει.
- [1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
 [1098] [Άδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὄφας;
 [1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλείονας νὴ τοὺς θεοὺς
 τοὺς εύρυπρώκτους· τουτονὶ^{τούτον}
 [1100] γοῦν οἴδ' ἐγὼ κάκεινονὶ^{τούτον}
 [1101] καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
- [1101a] [Άδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἔρεῖς;
 [1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἡττήμεθ· ὡς κινούμενοι
 [1103] πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
 [1103a] θοίματιον, ως
 [1104] ἔξαυτομολῶ πρὸς ύμᾶς.

Episode

- [1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
 βούλει τὸν οἰόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
 [1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
 εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
 οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
 στόμασον οἵαν ἔς τὰ μείζω πράγματα.
 [1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
 [1112] [Φειδιππίδης]: ὥχρὸν μὲν οὖν οἴμαι γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

- [1113] [Χορός]: χωρεῖτέ νυν. οἴμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

- [1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἂν κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
 ὡφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
 [1117] πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὕρᾳ τοὺς ἀγρούς,
 [1118] ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
 [1119] εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
 [1120] ὕστε μῆτ' αὐχμὸν πιέζειν μῆτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
 [1121] ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θυητὸς ὧν οὕσας θεάς,
 [1122] προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἴα πείσεται κακά,
 [1123] λαμβάνων οὕτ' οἴνον οὕτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
 [1124] ἡνίκ' ἀν γὰρ αἱ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἱ τ' ἄμπελοι,
 [1125] ἀποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
 [1126] ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἵδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
 [1127] τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
 [1128] κὰν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
 [1129] ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὕστε τοῦτος βουλήσεται
 κὰν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

[1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εῖθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὄμνὺς οἵς ὀφεῖλων τυγχάνω,
[1136] θείς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὡς δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἀφες, οὐ φασίν ποτε
[1140] οὔτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὡς ἄδικός είμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἴπερ μεμάθηκεν εὗ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἰσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.

[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.

[1146] [Στρεψιάδης]: κάγωγέ σ'. ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἴφ' δν ἀρτίως εἰσήγαγες.

[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.

[1150b] [Στρεψιάδης]: εὗ γ' ὡς παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἀν ἡντιν' ἀν βούλῃ δίκην.

[1152] [Στρεψιάδης]: κεί μάρτυρες παρῆσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;

[1153] [Σωκράτης]: πολλῷ γε μᾶλλον, κὰν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

[1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τάρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. ίώ κλάετ' ὡς 'βολοστάται
[1156] αύτοί τε καὶ τάρχαια καὶ τόκοι τόκων·
[1157] οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οἶς ἐμοὶ τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δῶμασι παίς,
[1160] ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἔχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·
[1163] δν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.

[1165] [Σωκράτης]: ὡς τέκνον ὡς παῖ ἔξελθ' οἴκων,

[1166] ἄιε σοῦ πατρός.

[1167] δδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.

[1168] [Στρεψιάδης]: ὡς φίλος ὡς φίλος.

[1169] [Σωκράτης]: ἀπιθι συλλαβών.

[1170] [Στρεψιάδης]: ίώ ίώ τέκνον, ίώ ίοῦ ίοῦ.

[1171] ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόαν ίδων.
[1172] νῦν μέν γ' ίδειν εἴ πρωτον ἔξαρνητικὸς
[1173] κάντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἵδ' ὅτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος.

[1177]

νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπωλεσσας.

lamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: **φοβεῖ δὲ δὴ τί;**
[1178b] [Στρεψιάδης]: **τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.**
[1179] [Φειδιππίδης]: **ἔνη γάρ ἔστι καὶ νέα τις ἡμέρα;**
[1180] [Στρεψιάδης]: **εἰς ἦν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.**
[1181] [Φειδιππίδης]: **ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γάρ ἔσθ' ὅπως**
μί' ἡμέρα γένοιτ' ἀν ἡμέρα δύο.
[1182] [Στρεψιάδης]: **οὐκ ἀν γένοιτο;**
[1183b] [Φειδιππίδης]: **πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἄμα**
αὐτὴ γένοιτ' ἀν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
[1184] [Στρεψιάδης]: **καὶ μὴν νενόμισται γ'.**
[1185b] [Φειδιππίδης]: **οὐ γάρ, οἴμαι, τὸν νόμον**
ἴσασιν ὄρθως ὅ τι νοεῖ.
[1186b] [Στρεψιάδης]: **νοεῖ δὲ τί;**
[1187] [Φειδιππίδης]: **ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.**
[1188] [Στρεψιάδης]: **τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.**
[1189] [Φειδιππίδης]: **ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύ' ἡμέρας**
ἔθηκεν, ἐς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
[1191] **ἴν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.**
[1192] [Στρεψιάδης]: **ἴνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθηκ'**
[1192b] [Φειδιππίδης]: **ἴν' ὡ μέλε**
[1193] **παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ**
[1194] **πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,**
[1195] **ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.**
[1196] [Στρεψιάδης]: **πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ**
[1197] **ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;**
[1198] [Φειδιππίδης]: **ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·**
[1199] **ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίσατο,**
[1200] **διὰ τοῦτο προύτενθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.**
[1201] [Στρεψιάδης]: **εῦ γ' ὡ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,**
[1202] **ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,**
[1203] **ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;**
[1204] **ώστ' εἰς ἔμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ**
[1205] **ἐπ' εὔτυχίαισιν ἀστέον μούγκωμιον.**

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: **μάκαρ ὡ Στρεψίαδες,**
[1207] **αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς**
[1208] **χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,**
[1209] **φήσουσι δῆ μ' οἱ φίλοι**
[1210] **χοὶ δημόται**
[1212] **ζηλοῦντες ἡνίκ' ἀν σὺ νικᾶς λέγων τὰς δίκας.**
[1213] **ἄλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἔστιασαι.**

lamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
[1215] οὐδέποτέ γ', ἀλλὰ κρείττον εὐθὺς ἦν τότε
[1216] ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
[1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
[1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
[1219] ἔχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἄνδρὶ δημότῃ.
[1220] ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
[1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
- [1221b] [Στρεψιάδης]: τίς ούτοσί;
[1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
[1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
[1223] ὅτι ἐς δύ' εἴπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
[1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἀς ἔλαβες ὠνούμενος
[1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
[1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
[1226] δὸν πάντες ὑμεῖς ἵστε μισοῦνθ' ἱππικήν.
[1227] [Πασίας]: καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμυνς τοὺς θεούς.
[1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἔξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
[1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
[1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἀν ἀπολαύσαμι τοῦ μαθήματος;
[1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἔθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
[1233] ἵν' ἀν κελεύσω 'γώ σε;
[1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεούς;
[1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἐρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
[1234b] [Στρεψιάδης]: νὴ Δία
κἀν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
[1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
[1237] [Στρεψιάδης]: ἀλσὶν διασμηχθεὶς ὄναστ' ἀν ούτοσί.
[1238] [Πασίας]: οἵμ' ὡς καταγελάς.
[1238b] [Στρεψιάδης]: ἐξ χοᾶς χωρήσεται.
[1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
έμοῦ καταπροίξει.
[1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἤσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὄμυμενος τοῖς εἰδόσιν.
[1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
[1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
[1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
[1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἥσυχος.
[1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.
[1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
[1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
[1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
τουτὶ τί ἔστι;
[1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὅ τι ἔστι; κάρδοπος.
[1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὃν;
[1250] οὐκ ἀν ἀποδοίην οὐδ' ἀν ὄβολὸν οὐδενί,
[1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
[1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
[1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

- [1253] ούκουν ἀνύσας τι θάττον ἀπολιταργιεῖς
[1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
- [1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἵσθ' ὅτι
θήσω πρυτανεῖ· ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ.
- [1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
[1257] καίτοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
[1258] ὅτιὴ κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
- [1259] [Αμυνίας]: ίώ μοί μοι.
[1260] [Στρεψιάδης]: ἔσα.
- [1260a] τίς οὔτοσί ποτ' ἕσθ' ὁ θρηνῶν; οὕτι που
[1261] τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο;
[1262] [Αμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
[1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
- [1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.
- [1264] [Αμυνίας]: ὡ σκληρὲ δαίμον, ὡ τύχαι θραυσάντυγες
[1265] ἵππων ἐμῶν, ὡ Παλλὰς ὃς μ' ἀπώλεσας.
- [1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἴργασται κακόν;
- [1267] [Αμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὡ τāν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
[1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
[1269] ἀλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
[1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
- [1270b] [Αμυνίας]: ἀδανείσατο.
- [1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὅντως εἶχες, ὃς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
[1272] [Αμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἔξεπεσον νὴ τοὺς θεούς.
[1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
[1274] [Αμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
[1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἕσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
- [1275b] [Αμυνίας]: τί δαί;
[1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
[1277] [Αμυνίας]: σὺ δὲ νὴ τὸν Ἐρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
[1278] εἰ μὴ 'ποδῶσεις τάργυριον.
- [1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
[1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
[1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
[1281] ἐλκειν κάτωθεν ταύτο τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;
[1282] [Αμυνίας]: οὐκ οἴδ' ἔγωγ' ὄπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
[1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εῖ,
[1284] εἰ μηδὲν οἰσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
[1285] [Αμυνίας]: ἀλλ' εὶ σπανίζεις, τάργυρίου μοι τὸν τόκον
[1286] ἀπόδοτε·
[1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἕσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
[1287] [Αμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
[1288] πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
[1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
- [1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
[1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἕσθ' ὅτι πλείονα
[1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
- [1291b] [Αμυνίας]: μὰ Δί' ἄλλ' ἵσην.
[1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εῖναι.
[1292b] [Στρεψιάδης]: κάτα πῶς
[1293] αὕτη μὲν ὡ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
[1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

- [1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλεῖον τὸ σόν;
 [1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
 [1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
 [1297b] [Αμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 [1298] [Στρεψιάδης]: ὑπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἔλας ὡς σαμφόρα;
 [1299] [Αμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὅβρις δῆτ' ἐστίν;
 [1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξεις; ἐπιαλῶ
 [1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
 [1301] φεύγεις; ἔμελλόν σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
 [1302] αύτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

- [1303] [Χορός]: οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
 [1304] γέρων ὅδ' ἐρασθεὶς
 [1305] ἀποστερήσαι βούλεται
 [1306] τὰ χρήματα' ἀδανείσατο·
 [1307] κούκ τεσθ' ὅπως οὐ τήμερον
 [1308] λήψεται τι πρᾶγμα', δι τοῦτον
 [1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἵσως,
 [1310] ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἥρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

- [1311] [Χορός]: οἵμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὔρήσειν ὅπερ
 [1312] πάλαι ποτ' τέπεζήτειτ
 [1313] εἴναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
 [1314] γνώμας ἐναντίας λέγειν
 [1315] τοῖσιν δικαίοις, ὃστε νικᾶν
 [1316] ἄπαντας οἴσπερ ἀν
 [1317] ξυγγένηται, καν λέγη παμπόνηρ'.
 [1320] ἵσως δ' ἵσως βουλήσεται κάφωνον αὐτὸν εἴναι.

Episode

- [1321] [Στρεψιάδης]: ίοὺ ίού.
 [1322] ὡς γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
 [1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
 [1324] οἵμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
 [1325] ὡς μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
 [1325b] [Φειδιππίδης]: φήμ' ὡς πάτερ.
 [1326] [Στρεψιάδης]: ὄρᾶθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
 [1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
 [1327] [Στρεψιάδης]: ὡς μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
 [1328] [Φειδιππίδης]: αὖθίς με ταύτα ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
 [1329] ἄρ' οἴσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
 [1330] [Στρεψιάδης]: ὡς λακκόπρωκτε.
 [1330b] [Φειδιππίδης]: πάττε πολλοῖς τοῖς ρόδοις.
 [1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
 [1331b] [Φειδιππίδης]: κάποιφανῷ γε νὴ Δία

- [1332] ώς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον.
- [1332b] [Στρεψιάδης]: ὡς μιαρώτατε,
- [1333] καὶ πῶς γένοιτ' ἀν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ;
- [1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω λέγων.
- [1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
- [1335b] [Φειδιππίδης]: πολύ γε καὶ ῥαδίως.
- [1336] ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
- [1337] [Στρεψιάδης]: ποίοιν λόγοιν;
- [1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἡττονα.
- [1338] [Στρεψιάδης]: ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὡς μέλε
- [1339] τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτα γε
- [1340] μέλλεις ἀναπείσειν, ώς δίκαιον καὶ καλὸν
- [1341] τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν οὐέων.
- [1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
- [1343] οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
- [1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

- [1345] [Χορός]: σὸν ἔργον ὡς πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
- [1346] τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
- [1347] ώς οὗτος, εἰ μή τῳ πεποίθειν, οὐκ ἀν ἦν
- [1348] οὔτως ἀκόλαστος.
- [1349] ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάνθρωπου
- [1350] 'σ' τὶ τὸ λῆμα.

Katakeleusmos

- [1351] [Χορός]: ἀλλ' ἔξ ὅτου τὸ πρῶτον ἡρξαθ' ἢ μάχη γενέσθαι,
- [1352] ἡδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

- [1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἡρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
- [1354] ἐγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ', ὡσπερ ἵστε,
- [1355] πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
- [1356] ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ώς ἐπέχθη.
- [1357] ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
- [1358] ἄδειν τε πίνονθ' ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.
- [1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότ' εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
- [1360] ἄδειν κελεύονθ' ὡσπερεὶ τέττιγας ἐστιῶντα;
- [1361] [Στρεψιάδης]: τοιαῦτα μέντοι καὶ τότ' ἔλεγεν ἔνδον οἴάπερ νῦν,
- [1362] καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
- [1363] κάγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἡνεσχόμην τὸ πρῶτον·
- [1364] ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
- [1365] τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κἀθ' οὕτος εὐθὺς εἴπεν·
- [1366] ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
- [1367] ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;
- [1368] κάνταῦθα πῶς οἰεσθέ μου τὴν καρδίαν ὄρεχθεῖν;
- [1369] ὅμως δὲ τὸν Θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
- [1370] λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἄττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

- [1371] ο δ' εύθὺς ἥστε **Εύριπίδου** ρῆσίν τιν', ώς ἐκίνει
 [1372] ἀδελφὸς ὥλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
 [1373] κάγὼ οὐκέτ' ἔξηνεσχόμην, ἀλλ' εύθέως ἀράττω
 [1374] πολλοῖς κακοῖς καισχροῖσι· κἄτ' ἐντεῦθεν, οἴον εἰκός,
 [1375] ἔπος πρὸς ἔπος ἡρειδόμεσθ'. εἴθ' οὗτος ἐπαναπηδᾶ,
 [1376] κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπνιγε κάπτεθλιβεν.
 [1377] [Φειδιππίδης]: οὔκουν δικαίως, ὅστις οὐκ **Εύριπίδην** ἐπαινεῖς
 [1378] σοφώτατον;
 [1379] [Στρεψιάδης]: **σοφώτατόν** γ' ἐκεῖνον· ὡ — τί σ' εἶπω;
 [1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ **τυπτήσομαι**.
 [1379c] [Φειδιππίδης]: νὴ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
 [1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὡ 'ναίσχυντέ σ' ἔξέθρεψα,
 [1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὁ τι νοοίης.
 [1382] εἰ μέν γε βρῦν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἀν πιεῖν ἐπέσχον·
 [1383] μαρμᾶν δ' ἀν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἀν **ἄρτον**.
 [1384] κακκᾶν δ' ἀν οὐκ ἔφθης φράσας, κάγὼ λαβών θύραζε
 [1385] ἔξεφερον ἀν καὶ **προύσχόμην** σε· σὺ δ' ἐμὲ νῦν **ἀπάγχων**

Pnigos

- [1386] [Στρεψιάδης]: **βοῶντα** καὶ **κεκραγόθ'** ὅτι
 [1387] χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
 [1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὡ **μιαρὲ**
 [1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ **πνιγόμενος**
 [1390] αύτοῦ 'ποίησα **κακκᾶν**.

Antistrophe

- [1391] [Χορός]: **οῖμαί** γε τῶν **νεωτέρων** τὰς **καρδίας**
 [1392] πηδᾶν ὅ τι **λέξει**.
 [1393] εἰ γὰρ **τοιαῦτά** γ' οὗτος **ἔξειργασμένος**
 [1394] λαλῶν ἀναπείσει,
 [1395] τὸ **δέρμα** τῶν **γεραιτέρων** λάβοιμεν ἀν
 [1396] ἀλλ' οὐδ' **έρεβίνθου**.

Antikatakeleusmos

- [1397] [Χορός]: **σὸν** **ἔργον** ὡ **καινῶν** **ἐπῶν** **κινητὰ** καὶ **μοχλευτὰ**
 [1398] πειθώ τινα **ζητεῖν**, δπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhema

- [1399] [Φειδιππίδης]: **ώς** ἥδὺ **καινοῖς** **πράγμασιν** καὶ **δεξιοῖς** ὁμιλεῖν,
 [1400] καὶ τῶν **καθεστώτων** νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
 [1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν **ἰππικῇ** τὸν **νοῦν** μόνη προσεῖχον,
 [1402] οὐδ' ἀν **τρί'** εἰπεῖν **ρήμαθ'** **οἴός** τ' ἦν πρὶν **ἔξαμαρτεῖν**.
 und
 [1403] νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὔτοσὶ τούτων **ἔπαυσεν** αὐτός,
 [1404] **γνώμαις** δὲ **λεπταῖς** καὶ **λόγοις** ξύνειμι καὶ **μερίμναις**,
 [1405] **οῖμαι** διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν **πατέρα** κολάζειν.
 [1406] [Στρεψιάδης]: **ἴππευε** τοίνυν νὴ Δί', ώς ἔμοιγε **κρείττον** ἐστιν
 [1407] **ἴππων** τρέφειν **τέθριππον** ἢ **τυπτόμενον** ἐπιτριβῆναι.
 [1408] [Φειδιππίδης]: **έκεῖσε** δ' ὅθεν **ἀπέσχισάς** με τοῦ **λόγου** μέτειμι,

- [1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὅντ' ἔτυπτες;
- [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εύνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
- [1410b] [Φειδιππίδης]: εἰπὲ δῆ μοι,
- [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιον ἐστιν εύνοεῖν ὁμοίως
- [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εύνοεῖν τὸ τύπτειν;
und,
- [1413] πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶν εἶναι,
- [1414] τούμὸν δὲ μῆ; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγω.
- [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
- [1416] φῆσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
- [1417] ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἀν ώς δὶς παῖδες οἱ γέροντες·
- [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
- [1419] δσωπερ ἔξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αύτούς.
- [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
- [1421] [Φειδιππίδης]: οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
ώσπερ σὺ κάγω, καὶ λέγων ἐπειθε τοὺς παλαιούς;
- [1423] ἥττόν τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
- [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
- [1425] δσας δὲ πληγὰς εἰχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
- [1426] ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αύτοῖς προϊκα συγκεκόφθαι.
- [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τάλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
- [1428] ώς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
- [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
- [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἄπαντα μιμεῖ,
- [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπι ξύλου καθεύδεις;
- [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταύτον ὡς τῶν ἐστίν, οὐδ' ἀν Σωκράτει δοκοίη.
- [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'. εἰ δὲ μή, σαυτόν ποτ' αἰτιάσει.
- [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
- [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν.
- [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθυήξεις.
- [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὕνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
- [1438] κάμοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπιεικῇ.
- [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
- [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χάτεραν ἔτι γνώμην.
- [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
- [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἵσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθῶν ἀ νῦν πέπονθας.
- [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
- [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὕσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
- [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
- [1444] τούθ' ἔτερον αὖ μεῖζον κακόν.
- [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

- [1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
- [1446] τὴν μητέρ' ώς τύπτειν χρεών;
- [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
- [1448] οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
- [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
- [1450] μετὰ Σωκράτους

[1451]

καὶ τὸν λόγον τὸν ἡττω.

Episode

[1452] [Στρεψιάδης]: ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὡς Νεθέλαι πέπονθ' ἐγώ,

[1453] ὑμῖν ἀναθεὶς ἄπαντα τάμα πράγματα.

[1454] [Χορός]: αύτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,

[1455] στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

[1456] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ταῦτ' οὗ μοι τότ' ἡγορεύετε,

[1457] ἀλλ' ἀνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;

[1458] [Χορός]: ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἔκαστοθ' ὅταν τινὰ

[1459] γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἔραστὴν πραγμάτων,

[1460] ἔως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,

[1461] ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

[1462] [Στρεψιάδης]: ὥμοι πονηρά γ' ὡς Νεφέλαι, δίκαια δέ.

[1463] οὐ γάρ μ' ἔχρην τὰ χρήματ' ἀδανεισάμην

[1464] ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὡς φίλτατε

[1465] τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη

[1466] ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ 'λθών, οἱ σὲ κάμ' ἔξηπάτων.

[1467] [Φειδιππ(δης)]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

[1468] [Στρεψιάδης]: ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

[1469] [Φειδιππ(δης)]: ίδού γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εῖ.

[1470] Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

[1470b] [Στρεψιάδης]: ἔστιν.

[1470c] [Φειδιππ(δης)]: οὐκ ἔστ', οὕκ, ἐπεὶ

[1471] Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἔξεληλακώς.

[1472] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔξεληλακ', ἀλλ' ἐγώ τούτ' ὠόμην

[1473] διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἵμοι δείλαιος

[1474] ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

[1475] [Φειδιππ(δης)]: ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

[1476] [Στρεψιάδης]: οἵμοι παρανοίας· ὡς ἔμαινόμην ἄρα,

[1477] ὅτ' ἔξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.

[1478] ἀλλ' ὡς φίλ' Ἐρμῆ μηδαμῶς θύμαινέ μοι

[1479] μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

[1480] ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ·

[1481] καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν

[1482] διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

[1483] ὁρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔῶν δικορραφεῖν,

[1484] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν

[1485] τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὡς Ξανθία,

[1486] κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,

[1487] κάπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον

[1488] τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,

[1489] ἔως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·

[1490] ἐμοὶ δὲ δῆδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,

[1491] κάγω τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην

[1492] ἐμοὶ ποιήσω, κεὶ σφόδρ' εἴσ' ἀλαζόνες.

[1493] [Μαθητής Α]: ιοὺ ιού.

[1494] [Στρεψιάδης]: σὸν ἔργον ὡς δῆτας ιέναι πολλὴν φλόγα.

[1495] [Μαθητής Α]: ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;

[1495b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ

[1496] διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

- [1497] [Μαθητής Β]: **οἵμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;**
[1498] [Στρεψιάδης]: **έκεινος οὖπερ θοιμάτιον εἰλήφατε.**
[1499] [Μαθητής Γ]: **ἀπολεῖς ἀπολεῖς.**
[1499b] [Στρεψιάδης]: **τούτ' αὐτὸν γὰρ καὶ βούλομαι,**
[1500] **ἥν ή σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἔλπιδας,**
[1501] **ἥγω πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.**
[1502] [Σωκράτης]: **οὗτος τί ποιεῖς ἐτεὸν οὐπὶ τοῦ τέγους;**
[1503] [Στρεψιάδης]: **ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.**
[1504] [Σωκράτης]: **οἵμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.**
[1505] [Χαιρεφῶν]: **έγὼ δὲ κακοδαιμῶν γε κατακαυθήσομαι.**
[1506] [Στρεψιάδης]: **τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,**
[1507] **καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;**
[1508] [Ερμῆς]: **δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὔνεκα,**
[1509] **μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἡδίκουν.**

exodus

Anapäste

- [1510] [Χορός]: **ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ**
[1511] **μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.**